

Arrestnummer
C11405 / 2024
Repertoriumnummer
2024 / 3851
Datum van uitspraak
22 november 2024
Notitienummer griffie
Notitienummer parket-generaal
2023/PGG/2942 2024/VJ11/17

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

2023/PGG/2942 - 2024/VJ11/17

Not.nr. VU.64.L2.003597/19

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. (ON
met zetel te
- beklaagde -

2. nr. (RRN
van Belgische nationaliteit,
geborer
wonende te
- beklaagde -

verdacht van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek, namelijk:

zij die de misdaad of het wanbedrijf hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks hebben meegewerkt;

A schending vergunningsplicht

buiten de gevallen bedoeld in artikel 16.6.1, § 1, tweede lid, decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, zonder omgevingsvergunning een ingedeelde inrichting of activiteit van de eerste of de tweede klasse te hebben geëxploiteerd of veranderd,

namelijk door het exploiteren van een garagewerkplaats voor onderhoud en herstellingen van vrachtwagens zonder geldige vergunning,

(art. 5.2.1, §§ 3, 4 en 6, eerste lid, en 16.6.1, § 1, eerste lid, decreet 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid; art. 5, 1°, c), en 6, eerste lid, decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te herhaaldelijk in de periode van 22 januari 2019 tot en met het bevel tot dagvaarding en minstens op 14 mei 2019 en 13 juni 2019 (st. 20, dossier VU64.L2.3597/2019)

door

B schending exploitatie- en vergunningsvoorwaarden

buiten de gevallen bedoeld in artikel 16.6.1, § 1, tweede lid, decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, als exploitant van een ingedeelde inrichting of activiteit de algemene, sectorale of bijzondere milieuvoorwaarden niet te hebben nageleefd, meer bepaald de hieronder vermelde artikelen:

- van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II):
 - artikel 4.1.3.1 door de inrichting niet zindelijk te hebben gehouden en niet goed te hebben onderhouden
 - artikel 5.15.0.7 door voertuigwrakken en geaccidenteerde voertuigen te hebben gestald op een niet-vloeistofdichte vloer
- van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen (Vlarema)
 - artikel 4.3.2 door niet alle in voormeld artikel opgesomde bedrijfsafvalstoffen afzonderlijk te hebben gehouden

(art. 5.4.9, § 1 en 16.6.1, § 1, eerste lid, decreet 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid)

te verhaaldelijk in de periode van 27 juli 2017 (d.i. het eerste plaatsbezoek, zie st. 80, dossier VU64.L2.3597/2019) tot en met het bevel tot dagvaarding en minstens op 13 juni 2019 (VU64.L2.3597/2019) 6 maart 2020 (VU64.L2.4351/2020)
doo

C opzettelijk achterlaten of beheeren van afvalstoffen in strijd met de voorschriften van het Materialendecreet of de uitvoeringsbesluiten ervan

opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning, afvalstoffen te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht, te weten afvalstoffen te hebben achtergelaten of beheerd in strijd met de voorschriften van het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen of de uitvoeringsbesluiten ervan,

namelijk in strijd met artikel 12, § 3, decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen asbesthoudend materiaal niet te hebben opgeslagen in een gesloten verpakking,

(art. 16.6.3, § 1, eerste lid en 16.6.4. decreet 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid; art. 3, 1° en 7°, 12, § 1 en 69 decreet 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen)

te _____ minstens op 6 maart
door

Eveneens gedagvaard om, bij toepassing van artikel 16.6.4. decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zich te horen veroordelen tot het inzamelen, vervoeren en verwerken van de achtergelaten afvalstoffen binnen een door de rechter vastgestelde termijn, onder verbeurte van een dwangsom van 250 euro per dag bij niet naleving van deze veroordeling.

Eveneens gedagvaard om bij toepassing van artikel 16.6.5. decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, door de rechter bij wijze van veiligheidsmaatregel, na de partijen te hebben gehoord, het verbod te horen uitspreken om de inrichting die aan de oorsprong van het milieumisdrijf ligt te exploiteren gedurende de termijnen door de rechter te bepalen, minstens tot dat de inrichting behoorlijk zal vergund zijn, onder verbeurte van een dwangsom van 250 euro per dag bij overtreding van dit verbod.

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, kamer K.17, besliste bij vonnis van 27 november 2023 op tegenspraak als volgt:

"Op strafgebied

Heromschrijft de feiten van tenlastelegging A als volgt:

"(...) herhaaldelijk in de periode van 8 februari 2019 tot en met 31 juli 2020 en minstens op 14 mei 2019 en 13 juni 2019."

Verbetert de feiten van tenlastelegging C als volgt:

"in _____ minstens op 6 maart 2020."

Verklaart de feiten van tenlasteleggingen A, B en C bewezen in hoofde van

Veroordeelt _____ tot:

- een geldboete van 64.000,00 EURO (=8.000,00 EURO, wettelijk te verhogen met 70 opdecimes, hetzij x 8), met uitstel voor de helft van de geldboete voor een periode van drie jaar.

Verklaart de feiten van tenlasteleggingen A, B en C bewezen in hoofde van en

Veroordeelt _____ tot:

- een geldboete van 32.000,00 EURO (=4.000,00 EURO, wettelijk te verhogen met 70 opdecimes, hetzij x 8) of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen, met uitstel voor 1/3^e van de geldboete voor een periode van drie jaar.

Verplicht elk tot betaling van een bijdrage van **200,00 euro** (=25,00 euro, wettelijk te verhogen met 70 opdecimes, hetzij x 8), tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Verplicht elk tot betaling van een bijdrage van **24,00 euro** tot de financiering van het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand.

Verplicht elk tot betaling van de vaste vergoeding in strafzaken van **58,24 euro**.

Met betrekking tot de gerechtskosten,

Veroordeelt hoofdelijk tot de gerechtskosten, begroot in totaal op **71,08 euro**.

Met betrekking tot de herstellvordering

Stelt vast dat het milieuherstel zonder voorwerp is wat het betreft het verwijderen van het aanwezige afval.

Legt aan het verbod op om de inrichtingen die aan de oorsprong van het milieumisdrijf liaaen. met name de garagewerkplaats en -opslaapplaats gelegen te kadastraal beken te exploiteren gedurende een termijn van 5 jaar, onder verbeurte van een dwangsom van €250 per dag bij overtreding van dit verbod.

Op burgerlijk gebied

Houdt ambtshalve de (eventuele) burgerlijke belangen aan overeenkomstig artikel 4 V.T.Sv."

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld door het afleggen van een verklaring op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, op:

- 5 december 2023 door de beide beklaagden;
- 8 december 2023 door het openbaar ministerie.

Deze partijen dienden tegelijk ook elk een verzoekschrift in op die griffie, overeenkomstig artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.3 Op de rechtszitting van 20 september 2024 legde het hof met toepassing van de artikelen 152, § 1 en 209bis, laatste lid, Wetboek van Strafvordering, een conclusietermijn vast voor de beklaagden en bepaalde de rechtsdag op 18 oktober 2024.

De beklaagden hebben tijdig geconcludeerd.

1.4 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 18 oktober 2024 in het Nederlands:

- de beklaagder _____ en de _____ vertegenwoordigd door meeste advocaat met kantoor te _____
- het openbaar ministerie, vertegenwoordigd door _____ advocaat-generaal.

2.1 De beide verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 27 november 2023 zijn tijdig en regelmatig naar de vorm. Ook de verzoekschriften of grievenformulieren met de grieven tegen het vonnis, zijn tijdig ingediend.

2.2 De advocaat van de beklaagden duidde in het grievenformulier nauwkeurige grieven aan over de straf, met als redenen dat de redelijke termijn zou zijn overschreden en de opgelegde geldboetes te zwaar zouden zijn. De beklaagden zijn het evenmin eens met de beslissing van de eerste rechter over het exploitatieverbod.

In de rubriek “Andere” stelt het openbaar ministerie dat een zwaardere straf, verbeurdverklaring of maatregel aangewezen is. Daarnaast vraagt het de verfijning van de veiligheidsmaatregel. Ook deze grieven zijn voldoende nauwkeurig.

2.3 De hoger beroepen van respectief de beklaagden _____ n van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. Het hof stelt vast dat er in dit geval geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van deze bepaling op te werpen.

De devolutieve werking van de beperkte hoger beroepen en vervolgens de grieven brengt mee dat het hof niet meer te oordelen heeft over de schuld van de beklaagden aan de telastleggingen A, B en C en dat de aanpassing van de incriminatieperiode van de telastlegging A definitief is, net als de vervollediging van de bij de telastlegging C vermelde datum. Ook de beslissing van de eerste rechter over het afvalverwijderingsverbod, de vaste vergoeding in strafzaken en de bijdrage aan het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand is definitief, net als de beslissing over de kosten in eerste aanleg en tot het ambtshalve aanhouden van de burgerlijke belangen. De saisine van het hof is beperkt tot de straftoemeting, het exploitatieverbod en de bijdrage aan het Slachtofferfonds.

3. De eerste rechter gaf in het vonnis van 27 november 2023 het volgende feitenoverzicht:

“Op 13 juni 2019 voerde de politie een controle uit op de site gelegen aan

De milieuvergunning voor deze site was verlopen. In de loods werden nog steeds activiteiten als garagist uitgevoerd. Volgens een werknemer die er aan de slag was, werd er daarvoor een nieuwe vennootschap opgericht,

Op 25 oktober 2019 werd *verhoord. Ze was zaakvoerder sinds 1 april 2019. Ze verklaarde dat ze niet op de hoogte was van het feit dat er geen milieuvergunning was.*

Op 31 juli 2020 ging de politie langs aan *waar*
actief zou zijn. Een eerdere vergunning was geweigerd. Vroeger zou er een andere vennootschap van actief geweest zijn, maar die was failliet verklaard. Er werden sinds 14 mei 2020 op de site weer activiteiten als garagist uitgevoerd. Er werd allerlei soorten afval opgeslagen. Er stonden buiten en in loodsen allerlei voertuigen en voertuigenwrakken gestald. Er was geen vergunningsaanvraag voor de activiteiten van het bedrijf. Op 3 december 2019 had (de) gemeente een aktename geweigerd.

Op 22 september 2020 werd *verhoord. Hij verklaarde dat hij medeaandeelhouder van* *was. Hij deed het transport en nam de leiding met betrekking tot de daadwerkelijke activiteiten.* *was zaakvoerder en deed de administratie. De percelen waren zijn eigendom. De activiteiten speelden zich af op de openbare weg, niet op de site en in de loodsen. Er was enkel transport met één actieve vrachtwagen.*

Op 30 november 2020 werd *verhoord. Ze verklaarde dat er sinds 25 oktober 2019 geen activiteit meer op de site was* *was eigenaar van de site en de gebouwen. Zij was zaakvoerder van*

Op 7 april 2021 ontving het openbaar ministerie een klacht tegen *Er zou oud ijzer, wrakken en oude vrachtwagens in een brandgang gestapeld zijn.*

Op 13 juli 2021 werd aan *een bestuurlijke maatregel opgelegd.*

Op 2 augustus 2022 werd *opnieuw verhoord. Ze verklaarde dat er door sinds januari 2021 geen transportactiviteiten meer werden uitgevoerd. Ze had niets te maken met de site aar*

Op 9 augustus 2022 stelde de politie vast dat er geen vergunningsaanvraag was ingediend. De situatie ter plekke was onduidelijk. De site zou te koop staan.

Op 18 oktober 2022 meldde de curator van drie failliete vennootschappen van *dat er op de site nog afval zou gelegen zijn.”*

4. Uit de omschrijving van de feiten bij de telastlegging A volgt dat de daarbij vermelde wettelijke bepalingen moeten worden aangevuld met een verwijzing naar rubriek 15.5.1.a van bijlage I bij Vlarem II, sinds 1 oktober 2019 rubriek 15.2. Aangezien de telastlegging B ook verwijst naar een inbreuk op het Vlarema (art. 4.3.2), moeten de in die telastlegging

opgesomde wettelijke bepalingen worden vervolledigd met artikel 16.6.3. decreet algemene bepalingen inzake milieubeleid. Tot slot, nu de telastlegging C slaat op de niet correcte opslag van asbesthoudend materiaal, vervolledigt het hof die telastlegging met een verwijzing naar artikel 12, § 4, Materialendecreet.

5. Beide beklaagden pleegden de feiten van de telastleggingen A, B en C met eenzelfde misdadig opzet, zodat het hof voor ze samen telkens slechts een straf toepast, met name de zwaarste (art. 65, eerste lid, Strafwetboek).

De misdrijven die ze pleegden zijn zeker niet te minimaliseren. Zonder daarvoor een rechtsgeldige omgevingsvergunning te hebben, exploiteerden de beklaagden een garagewerkplaats voor vrachtwagens. Bovendien leefden ze daarbij ook de algemene en sectorale milieuvoorwaarden niet na, door onder meer voertuigwrakken te stallen op een niet-vloeistofdichte vloer. Daarnaast sloegen ze asbesthoudend materiaal op, op een manier die gevaar voor de volksgezondheid meebracht. Alle bewezen feiten hebben de leefomgeving sterk negatief beïnvloed en veroorzaakten overlast voor de directe omgeving van de werkplaats. Het egocentrisch handelen van de beklaagden moet streng worden bestraft.

De beklaagden hebben nog een blanco strafregister. Dit is niet het geval voor de verdachte. Hij werd 38 keer veroordeeld, waarvan 30 keer voor verkeersmisdrijven. Daarnaast werd hij schuldig verklaard aan, hetzij veroordeeld voor onder meer valsheid in geschriften, opzettelijke slagen met arbeidsongeschiktheid tot gevolg, belaging en inbreuk op de coronamaatregelen.

Beide beklaagden voeren aan dat de redelijke termijn is overschreden.

Aanvangspunt voor de berekening van de redelijke termijn is het tijdstip waarop een persoon het voorwerp uitmaakt van "*een beschuldiging*". Dit is vanaf het ogenblik dat hij in verdenking is gesteld of door kennisname van enige andere daad van het opsporings- of gerechtelijk onderzoek onder dreiging van de strafvervolgning leeft, waardoor hij verplicht is bepaalde maatregelen te nemen om zich te verdedigen tegen "*de beschuldiging*".

De verdachte werd er per aangetekende brief van 2 juli 2019 van ingelicht dat er tegen haar een proces-verbaal werd opgesteld (p. 42 strafdossier, OK I). De politie verhoorde de verdachte op 22 september 2020 (p. 70 strafdossier, OK I). Het onderzoek kende daarna een normaal verloop en was afgerond met het proces-verbaal van 21 oktober 2022 (p. 135 strafdossier, OK 2). Voordien, op 13 juli 2021, legde de toezichthouder de beklaagden een bestuurlijke maatregel op die hen de gelegenheid gaf de toestand te regulariseren, waartoe beide beklaagden zich bij verhoor bereid hadden verklaard (p. 78 strafdossier, OK I). Op 16 januari 2023 gaf het openbaar ministerie het bevel om de beide beklaagden te dagvaarden. De zaak werd vervolgens ingeleid voor de eerste rechter op de rechtszitting van 13 maart 2023 wat de bv Astiac betreft en op 15 mei 2023 voor

Op de rechtszitting van 13 november 2023 nam de eerste rechter de zaak in

beraad, waarna er vonnis volgde op 27 november 2023. Iets minder dan een jaar later is de zaak met huidig arrest volledig afgehandeld in hoger beroep. De redelijke termijn is dan ook niet overschreden.

Het hof houdt niettemin rekening met de eerder geruime tijd die is verstreken sinds de feiten, zonder dat die tijd als onredelijk moet worden beschouwd. In het voordeel van de beklaagden legt het hof de beklaagden een minder hoge straf op dan wanneer dit tijdsverloop beperkter zou zijn geweest.

Om de beklaagden het besef bij te brengen dat ze in de toekomst wel de milieuvorschriften moeten naleven, zijn de door de eerste rechter opgelegde geldboetes noodzakelijk, zelfs rekening houdend met het tijdsverloop sinds de feiten. Deze geldboetes brengen ook de langdurige oneerlijke concurrentie in rekening, tegenover sectorgenoten die wel alle regels naleven en hier kosten voor maken. Eveneens beantwoorden ze aan de noodzaak van maatschappelijke vergelding. Als het tijdsverloop beperkter zou zijn geweest, zou het hof hogere boetes hebben opgelegd.

Terecht verleende de eerste rechter uitstel voor de helft van deze geldboete voor

De vennootschap voldoet daarvoor aan de wettelijke voorwaarden. Deze gunst zal er haar bijkomend toe aanzetten de toepasselijke regelgeving voortaan rigoureus na te leven. Ook haar gunstig strafrechtelijk verleden rechtvaardigt deze maatregel.

Om voor voldoende ontradend te zijn, moet de geldboete voor hem effectief zijn. Het hof verleent hem geen uitstel van tenuitvoerlegging. Zijn talrijke strafrechtelijke veroordelingen tonen aan dat hij het allesbehalve nauw neemt met de naleving van de wetten en regels die onze samenleving voor iedereen leefbaar moeten maken. Dat de veelheid van positionele veroordelingen te wiiten zouden zijn aan het feit dat hij altijd zaakvoerder is geweest van transportbedrijf en alle verkeersinbreuken toen aan hem werden toegerekend, is niet bewezen en niet geloofwaardig. Het is irrelevant dat hij geen eerdere veroordelingen opliep voor milieumisdrijven. Hem toch nog de gunst van het uitstel verlenen, zelfs maar gedeeltelijk, zou de beklaagde het signaal geven dat de maatschappij de misdrijven die hij in huidige zaak pleegde, niet ernstig neemt.

De geldboetes moeten met 70 deciemmen (maal acht) worden vermeerderd. De vervangende gevangenisstraf die het hof oplegt, verzekert voldoende de betaling van de geldboete.

Bij de straftoemeting heeft het hof rekening gehouden met de noodzaak tot het bevorderen van het herstel van het maatschappelijk evenwicht en van het herstel van de door de misdrijven veroorzaakte schade, net als met de noodzaak tot vergelding en het preventief effect dat van een straf kan uitgaan. De beklaagden tot een mildere straf veroordelen zou afbreuk doen aan deze doelstellingen. Dat met bijstand van een studie bureau heeft geprobeerd om een vergunning te krijgen, maar dat dit hem werd

geweigerd, is geen reden tot mildheid, laat staan om toepassing te maken van artikel 85 Strafwetboek. Dit is evenmin het geval voor het faillissement van [naam] waarvan hij de zaakvoerder was en voor de coronapandemie waardoor de transportsector volledig zou zijn stilgevallen. Dat hij er niet in slaagde een milieuvergunning te bekomen, is te wijten aan het feit dat hij naliet de in de eerder (al dan niet op proef) verleende vergunningen opgelegde voorwaarden na te leven [naam] heeft met de huidige zaak geen uitstaans. Het tijdrovend en dure karakter van de regularisatieperiode was geen vrijgeleide voor de beklaagden om dan maar gewoon zonder vergunning verder te exploiteren na het verstrijken van de geldigheidsduur van de eerder verleende vergunningen. Dat het terrein ondertussen werd opgeruimd en de illegale uitbating werd stopgezet, hoeft in dit geval geen verdere verrekening bij het bepalen van de omvang van de straf. De beklaagden kregen ruim de gelegenheid en de tijd om dit te doen en er was zelfs een bestuurlijke maatregel nodig om de beklaagde hiertoe aan te zetten.

Het is zonder relevantie dat [naam] en de curator van [naam] niet strafrechtelijk werden vervolgd, hoewel ook zij volgens de beklaagden strafrechtelijke inbreuken zouden hebben begaan.

6. De beklaagden zijn hoofdelijk gehouden tot de kosten van de strafvordering in hoger beroep, aan de zijde van het openbaar ministerie begroot zoals hierna bepaald. Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken verhoogt het hof die kosten met 10 %.

Veroordeeld tot een correctionele hoofdstraf moeten de beklaagden de bijdrage betalen van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciemmen tot 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Bij gebrek aan een grief daarover is de beslissing van de eerste rechter over de procedurekosten in eerste aanleg, de vaste vergoeding en de bijdrage aan het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand definitief.

7. De eerste rechter legde de beklaagden in het vonnis van 27 november 2023 een exploitatieverbod op met toepassing van artikel 16.6.5 Decreet algemene bepalingen inzake milieubeleid. Het openbaar ministerie vroeg op de rechtszitting van 18 oktober 2024 opnieuw om de beklaagden een exploitatieverbod op te leggen, onder verbeurte van een dwangsom.

Een exploitatieverbod is een veiligheidsmaatregel en geen straf. Door zonder de vereiste vergunningen en in strijd met de algemene, sectorale en bijzondere milieuvoorwaarden een garage te exploiteren, brachten de beklaagden schade toe aan de omgeving en het milieu.

De loods waarin de garageactiviteiten plaatsvonden is eigendom van _____ Ju
hij er in het verleden niet voor terugschrok om lange tijd zonder de vereiste vergunningen te
exploiteren, is het risico reëel dat hij daar opnieuw mee zou beginnen, al dan niet met
behulp van _____ Het gevorderde exploitatieverbod is daarom niet zonder voorwerp.

De mogelijke hernieuwde uitbating van de inrichting die aan de basis ligt van de
milieumisdrijven van de telastleggingen A en B, zou een daadwerkelijk gevaar betekenen
voor het milieu. Ter bescherming van dat milieu moet daarom aan de beklaagden het verbod
worden opgelegd om dit te doen, zolang de inrichting niet behoorlijk is vergund en zolang de
beklaagden niet alle maatregelen hebben genomen om de algemene, sectorale en
bijzondere milieuvergunningsvoorwaarden na te leven. Het hof koppelt hieraan een
dwangsom van 250 euro per dag bij overtreding van dit verbod.

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 en 211*bis*, Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Perken van het hoger beroep:

De saisine van het hof is beperkt tot de straftoemeting, het exploitatieverbod en de bijdrage
aan het Slachtofferfonds.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en beslist over de grond ervan **met eenparige stemmen:**

wijzig het beroepen vonnis voor zover bestreden **als volgt:**

op strafgebied:

veroordeelt _____ voor de telastleggingen A, B en C samen tot een geldboete van
8.000 euro, vermeerderd met 70 deciem en zo gebracht op **64.000 euro;**

verleent _____ gewoon uitstel voor de helft van de geldboete gedurende een
proeftermijn van drie jaar;

veroordeelt de beklaagde _____ voor de telastleggingen A, B en C samen tot een **geldboete** van 4.000 euro, vermeerderd met 70 deciem en zo gebracht op **32.000 euro**, of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

veroordeelt de beklaagden _____ en _____ elk tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 deciem en zo gebracht op telkens 200 euro als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagden _____ hoofdelijk tot betaling van de kosten van de strafvordering in hoger beroep, voor het openbaar ministerie begroot op 150,00 euro in beroep;

wat betreft het exploitatieverbod:

legt aan de beklaagden _____ het verbod op om de inrichtingen die aan de oorsprong van de milieumisdrijven liggen, met name de garagewerkplaats en -
onbelaagplaats gelegen te _____ kadastraal gekend als _____ te exploiteren zolang de inrichtingen niet behoorlijk vergund zijn en zolang de beklaagden de algemene, sectorale en bijzondere milieuvoorwaarden niet naleven, onder verbeurte van een dwangsom van 250 euro per dag voor elk van beiden bij overtreding van dit verbod.

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 30,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht ber. bekl.:	€ 35,00
Dagv. 1e bekl.:	€ 32,16
Dagv. 2 ^e bekl.:	€ 33,20
	€ 136,36
+ 10 % :	€ 13,64
Totaal :	€ 150,00

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer,
samengesteld uit raadsheer als waarnemend kamervoorzitter, raadsheren
en in openbare rechtszitting van **22 november**
2024 uitgesproken door wnd. kamervoorzitter in aanwezigheid van
advocaat-generaal, met bijstand van griffier